

Z přátelských kruhů.

Z HOWELLS, Nebr. — Ctěná redakce! Osměluji se také přispět několika řádky do vašeho cenného časopisu. Ač jej odbírám pouze krátký čas, velice se mi "Pokrok" zamlouvá. Objevi se v něm ovšem časem též něco, co bych ráleji viděl jiným vyplněno. Než každé noviny, tak jako každý člověk, mají své chybičky a i stránky dobré. Dopisy mne zvláště zajímají, neb prostřednictvím jejich přicházíme ve styk a myšlenkami jiných osob a tak můžeme z nich čerpat mnohé poučení. Jak se říká, "všichni lidé všecko vědí." Zrovna tak, na příklad, jako hospodářské listy přetřásají otázky, týkající se hospodářství a jeho nejlepší a ekonomické a vydatné uplatnění, měly by i časové listy zabývat se více časovými otázkami, jako jsou: výchova mládeže, mravní poučení dospělým v jejich životě, jak ovládati a na dobrou cestu přivést živél zločinný, o příslušném pití, o střednosti všeobecné a jiné. — Dopisy p. B. Novotné, až připouštím, že obsahovaly mnohé, co mohlo být vyneseno, měly přece svůj dobrý účel. Ony byly mnohemu pohnutkou k přemýšlení a vyvolaly mnoho dopisů pro a proti. Všechny tyto dopisy byly zajímavé, poněvadž byly většinou psány od srdce, totiž v popudu, který dopisy p. Novotné vyvolaly. Dopisovatelé psali to, co si právě o věci té mysleli, beze všeho opakování a uhlazování. Jediné tehdy může člověk jiné zajímat, když mluví, píše neb jedná otevřeně, nemysle na sebe a na možné náhledy jiných lidí. Ovšem že musí v tomto jednání vždy pamatovati na zlaté pravidlo. Jedna stránka, která se mi nelíbí v mnohých časových novinách, jest uvádění zpráv zločinných. Zvláště denní noviny, aby vyplnily místo, uvádějí dopodrobna, jak byly zločiny provedeny a z většiny ještě přidají, jen aby to bylo hodné sensační a mohly hodné těch listů rozprodat. Já nevidím žádného osobního prospěchu ve čtení o tom, jak ten neb onen se oběsil a proč to udělal, jak jiny zavraždil svého bližního aneb jak šikovně si lupiči pomohli k penězům. Při čtení takových zpráv cítím jakousi tíseň. A mám za to, že mnozí, jsouce v neštěstí a nalézáje se v nepřijemnostech, po přečtení takových zpráv pojmom sami úmysl k provedení podobného činu. A když nic jiného, zprávy takové vedou k ubíjení našeho útlouci a to zvláště u mládeže, jejíž charakter není ještě upevněn a tak může být snadno provedena na cestě při následování myšlených ideálů. Každý člověk má svou silnou i slabou stránku neb tak řečeno dobrou a špatnou stránku. Ta, kterou se více zabývá v mysli své, se utvrzuje, kdežto ona neužívaná se oslabuje, zrovna tak, jako budeme-li užívat jedné ruky a druhá nikoliv, bude ruka užívaná silnější. Proto myslím, že zprávy o zločinech dopodrobna uváděné mají nepřiznivý vliv na průměrného člověka. Tímto však nikterak nechci říci, že si zločinné nemáme všimati. Naopak, každý zločin má být náležitě vyšetřen a vinník řádně potrestán. Toto jest však práce policie, poroty a pánů soudců. Než to vše může být vykonáno bez rozhlašování věci té do celého světa. Musím již ustát, neb nevím, jestli se tento první dopis můj neseitve v koši. Pakli se ale počeo o zdarem, napiš požehnání nebo o jiných časových otázkách. Znamenám se v čtet váš
Ant. B. Pála.

Z MODOC, Kans. — Ctěná redakce! Prosim za uveřejnění těchto řádků a slibuji vám, že jest to poslední můj dopis stranu těch zbytečných polemik. Přifit se budu řídit dle pana Kastla, který praví: "Rozum ustoupí." — Milá pani A. Kulíková, dopis váš jsem si dohře přečetl. Mohu z něho soudit jen tolik, že vrána k vráně sedá a že vrána vráně obě nevyklo-ve, protože jsou obě černé — tak praví staré přísloví. Přičete, kdybyste měla fonograf, že byste mi zvěstila. Velice by mi to těšilo, jako asi potěší vás, když s vámi sdělím, že už vám mám pěkné vybloknouto. Mám totiž dobrý a parát na svétování. Můj foto-

graf jest docela jiného systému než ty ostatní a jest teprve nedávno vynalezen. Zvětšují jim obrázky na prkénko, aby se tak brzy nepolámaly. Místo dýmu používám zvláštěního materiálu, jehož jméno jsem nucen prozatím zatajit. Milá pani, kdybych se zabýval obohodem, jakým se zabýváte vy, nikdy bych nepřispíval k děláni rozbrojů mezi muži, ješto bych si tím mohl obohod svůj pokazit. Tak na příklad, kdybych se přistěhoval zpět do South Omahy, kde jsem bydlel 10 let, a kdyby má manželka vzpomenla si ještě na nějaké to bejbínko a poslala mě pro vás, já bych jí sálbil, že přání jejímu vyhovím, ale ve skutečnosti bych zašel pro p. Krážíkovou a doma bych se pak vynulvil, že jste nebyla doma. A možno dost, že by mne pak následovali i jiní. Milá pani Kulíková, dopis p. Novotné týkal se každého muže, tedy i toho, kdo jen středně pije. Byloť zřejmě podotknuto, že se dopis ten netýče velkých ochmelů a alkoholíků, ješto ty už není nic platno napolmínat, ale jenom těch malých. Také se dopis ten patrně netýkal oněch ochmelů, kteří "píjí" knihy, jež, když s nimi na nádraží nepozorně udeří, počnou téci a páchnou kořalkou. Vy, p. Kulíková, vidíte ve mně asi člověka zlého na ženy, ale velice se mýlíte. Já mám hodné ženy rád a jednu takovou vlastním už 26 roků. A vězte, ješto já ani ona nepomýšleli jsme na rozvod a nikdo se toho také nedočká. Teprve tehdy, až přijde ta zubatá s kosou, ta nás — rozvede. Ješto s vámi sdělím rozhovor, který jsem měl se svou manželkou. Dne 20. března ráno jsem vypravil syna "diskovat" se 4 kořmí a ženě jsem řekl, že já sám bych měl jet vláčet pšeniči. Než na dva koně jsou brány těžké, zvláště když mají mít kobylky tento týden hřibata, nechám tedy vláčení a budu raději vozit hnůj. Zajedu k bromadě hnoje a počmu nakládat. Tu pojednou stane u mne moje žena s vidlem. Pám se jí, kam jde, a ona odvětila, že mi jde pomoci, že prý jsem měl loni dobrého pomocníka (syna) a letos je jsem k tomu sám a je o- statně ráda se mnou dělá. Já jsem jí na to pravil: "Ano, vše připouštím, ale což kdyby náhodou tudy šla nějaká Američanka neb Ajryška aneb dokonce p. B. Novotná, tu by jistě řekly, že to otrotná." Ale žena odtušila: "To by málo viděly. To se měly přijít na mne podívat, když jsem sloužila v Pa-cově u žida Mellera. Týž měl 30 kusů hovzého dobytka a já letního času musela jsem s čeledínem vynosit všechn hnůj, ale dřive než slouha hnal, musela jsem podojít 8 neb 10 krav. Manča (druhá děvčeka) dojt mi nepomohla, ješto s druhým čeledínem musela na je- tel. A teď, když jsem tak šťastna, že to mohu dělat pro sebe, měla bych se za to stydět!" Zvedla vidle do výšky a povídá: "Staréj, neboj se! Ať jen přijdou, já si to s nimi vyrovnám." S úctou
Jos. Novák.

Z Omahy, Nebr. — Ctěná redakce! Prosim, byste laskavě tlumočili moje a mé manželky nejarde- nější díkůvzdání sochaři p. Frant. Svobodovi za krásné provedení náhrobek pro naši jedinou a nezapomenutelnou deersku, která, jak známo, hroznou smrti upalé- ním zahynula. Práce pana Svobody jako kapka hojivého balsámu působila na naše rozboletěná srdce, neb jsme přesvědčeni, že u- mělec zanechal stopy svého citu v je- touném provedení pomníku. S úctou
Jos. P. O'Keefe.

Z CRAB ORCHARD, Nebr. — Ctěná redakce! Věru, divné ten svět odplácí! Někomu za nie na- hrne všeho hojnost, jinému, který by si toho skutečně zasloužil, nedá praničeho, co by jej jaksi odškod- ňovalo za to, co světu dal. Někdy jest to vina, feknéme, světa, jindy zas jsou tu viny neštěstí, nebo- da, zlý osud. — Dnes jsem se tak nějak roztesknul. Umřel někdo, kdo mi byl dost cizí, ale přeč jen tak milý. Dnes jsem vzpověděl, že- jsem ten, kdo světu šl, parod, že- ským zpěvákům skládal písničky. Zajisté mnozí s vás znají:
"Andulka šafárova,
husičky nemáš doma,
Huzy jsou v jednomě,
vezmi prut, vyžeď je,

vyžeň je z ječmene ven,
dřív, než bude bílý den."

Ano, ten byl její autorem. Divné si s ním osud zahrál! On světu dá- val písničky a před sebou měl di- vonou planetu, planetu, která nedá- vá lidem na rty píseň. Byl soucho- tinář, od mladosti se vlekl ve spá- rech tuberkulosity, věděl, co jej čé- lá, slyšel to od lékařů, ale málo toho dbal, skládal písničky dál. Nad ním se lidé rmoutili a on sám nezarmlouil nikoho — v prsou zhoubnou nemoc a na rtech vtip a píseň. "Andulka šafárova" byla kdysi velice rozšířena a ješto nyní mnoho se zpívá, ale málo je těch, kteří vědí, kdo jí pro ně psal a má- lokdo ví, jak autor její měl zlou, nepřiznivým osudem předepsanou planetu. Písne jeho se budou zpí- vat dále, ale kdož bude vědět, že on již dozpíval.
"U jezů, na mlýnské hrázi,
poménka modrá vyšla,
ji z večera,
trhat za šera,
Anička přišla.
Jenik, ten šbal,
stokrát jí zlíbal,
ale od poslední neděle
se jí vyhýbal."

Jak mu bylo, když svět těšil písni- čkami a sám měl nad sebou vyk- ňnutý ortel, "bude to trvat čas," pravil lékař, "ale konec přijde." V jeho písniích vše tak mile se má k životu a on jde ku konci, ale ne- dbá a pjeje dále:
"Pod tou naší lipou stojí lavička,
na ní sedávala moje Anička.
Ptáci píseň pěli, lističky se chvěly,
když jsme si dávali spolu ran- díčka."

Těžko se to as loučí se zdravím, které tak zvolna přchá z těla, př- chá a z těla je jen vrak, zřecenina, která však jiným skýtá pro potě- chu — písničky. Zpívejte, já ne- mohu, bave se, at vidím vás šťastnými, já šťastným být nemo- hu! Byl to člověk křivím kruhům neznámý, ale já jej znal a proto také vím, čím on byl. Jak velká jeho povaha, velká duše jeho, kte- rá nemohla se sama radovat žela ze světa, avšak jiným působila ra- dost. Všechny píseň jeho, zdá se mi, mají v sobě něco tak milého, pročitného, dýšícího přírodou a spolu láskou. Jak krásné jsou ty, k nimž Kmoch skládal melodie.
"Zelené haluzi, kos se v něm ukrýval,
když jsem šel za rosou, vesele zazpíval.
Nad mlýnem v tíšné zazpíval tak
sladce,
jako když hoch divně vypráví o lásce.
Ty černý zpěvákú, kde zpívá se užít!
Jen spustíš písničku — celý les roz- vneš!
Vesele zašumi zelení hájové,
jako když rozumí své píseň hájové.
Ve mlýně pod stáni růžička rozkvétá,
i tam v době ranní zpívá kosa žalétá.
Nechodte za šera, mládenčí, ke splavu,
mlýnářova deera poplete vám hlavu.
Také jsem uvěřil o lásce zpívání,
za to jsem se dožil trpěcho zklamání.
Haluzi zelené — kos se v něm ukrývá,
o lásce ztracené úsem mi zazpívá!"

Ano, tak mile psal Toník Černý! Neměl nic na práci, dělat nemohl, čekal svůj konec a psal písničky, těšil svět. Když jsem objížděl do Ameriky, dal mi listek s těmi nej- lepšími šprýmaři z Prahy a na něj napsal:
Humoristu:
Před lidmi vždy směj se, zpívej,
v ústraní si zaplať — živej —
Muzikantu:
V mládí variance — noty,
v stáří roztrhané boty.
Spisovatel:
Mysli — piš — ať neprohloupíš,
za vše si pak housku koupíš!
Kritikovi:
Spravedliv buď v každé větě,
dost špatných je vás již v světě.
30.—1., 1908. Toník Černý.
Snad na sebe při všem tom myslil, že nejvíce; byl humorista, muzikant od- kosti, spisovatel a kritik též tro- chu. Měl ale napsat, co na něj de- kalo. Věděl to, nechtěl však kazit náladu lidem jemu blízkým. Vel- ký člověk, málo známý!
F. Mstiboj Dajml.

Z OWATONNA, Minn. — Ctě- ná redakce! Máme zde právě po- časi, že se nemůže na venku moc pracovat, a proto musím vám za- se oznámit něco z našeho okolí. — Jak jsem se zmínil v minulém do-

Unexpected Guests
cannot dismay those who always see that the ice box is well laden with cool and refreshing
Gund's Peerless Beer
This remarkable bottled beer has steadily grown in popular favor because it is brewed by the inimitable Gund Natural Process from the finest barley grown (we are located in the very heart of the world's finest barley growing district), and the finest hops grown in Bohemia. Its great fame comes from its exquisite flavor and well known tonic properties. Order a case delivered to your home today. Brewed and bottled only by the
John Gund Brewing Co.
La Crosse, Wis.
W. C. Heyden, Mgr., Omaha, Neb.
Phones Bell Douglas 2344 Auto A-2344
Carl Furth, Distributor, 716 South 16th St.,
Phone Bell Douglas 4634 Auto A-2344

pisu, měli jsme zde krásné tepí- čko, že to vábilo rolníky do pole. A také většina jich a pracemi pol- ními začala a někteří mají vše už zaseto. Ale v neděli, 26. března, vítr se otočil a věje od půlnocni toěny a od té doby střídá se sniž s deštěm a v noci pořádně mrzne, takže nikdo do pole nemůže. Ale takové počasí jsme tu právě potřebovali, neb zde bylo velké su- cho. — Minulou neděli, dne 2. dub- na, pohřbili jsme našeho bratra od Č. S. D. P. J., Kašpara Slezáka. Byl to u našeho díla nejstarší bratr, čítal 79 roků a 30 dní. Byl jén členem čestným, ale přál si, a- by byl pohřben spolkem s obřady řádovými. Byl to stařeček veselý a humor ho neopustil, dokud na- vždy oči nezavřel. Jest tomu asi půldruhého roku, co byl na půl té- la raněn mrtvicí. Více se nepo- zdravil, ač měl tu nejlepší obslu- hu, jaké se mu mohlo dostat, a to u jeho zetě Dra. F. M. Smrče. Ale tak to bývá — když nadejde ko- nec života, není více žádné pomo- ci. Vyjadřuji pozůstalé rodině svoj nejlhůbší soustrast. — Nové- ho zde jest, že mladý p. F. Graif bude stavět pěknou moderní ma- štál. Všechno stavební dříví má už doma svezeno. Dále p. Jan Ku- bát chce strhnout starou budovu a postavit si větší a moderní, aby měl více místa a pohodlí.
Franta Horák.
Z CHINOOK, Alta, Kanada. — Ctěná redakce! Po dlouhém od- kládání přicházím opět s několi- ka řádky (nebudou-li jen hojnost do koše) do milého "Pokroku." V posledním svém dopise jsem sli- bil, že budu zase brzy psát, ale tomuto slibu svému jsem nedostál, neb jsem byl jist, že et. redakce je- dosti zásobena dopisy dobrých do- pisovatelů a pak jsem myslil, že usšetím p. redaktorovi trochu prá- ce s opravováním mého dopisu. — Nyní však na jihu nastává jaro a s ním plně ruce práce tamnímu farmáři, takže mu asi nezbude mnoho času k dopisování, a tak ho musíme my, totiž ze severu a pak s měst, trochu zastati. My tady v Albertě ješto tak hned nemusí- me jaro očekávat, neb sniž leží ješto tak, jak jsme ho dostali. Za- ňal ovšem i tady již tát, ale ko- lík sněhu ve dne roztálo, tolik se

děl jsem koně sem přivezené, že se bylo radost na ně podívat. Když však jsem spatřil tytéž koně za ně- kolik měsíců, nemohl jsem je po- znat, jaká změna se s nimi stala. Nejlépe je koupit koně ze zdejších reniř, zde vychované a otužilé. — Koně jsou zde ve veliké ceně; za trochu jen dobrý pár platí se od \$500,00 nahoru. A když člověk zaplatí za ně takovou sumičku, tu aby pak z druhé kapsy skorem zrovna tolik vzal a koupil jim ovsa, aby se jim nestýskalo. Za ovsa se zde platí 50c za bušl. Ú- roda loňského roku zde nebyla žádná, neb neměl nikdo skoro ně- čeho zaseto a co bylo zaseto, to pro veliké sucho nevyrostlo ani dost dlouhé, aby mohlo být posekáno na seno. Letošního roku bude zde ale zaseto více, neb se každý loni tužil, aby něco zbrochoval pro ú- rodou letošni. — A nyní něco o té polemice, vedené tak houževnatě mezi našimi muži a některými že- namí, zvláště pak p. B. N. Zmíněná pani hodila několik zrnek pravdy mezi české muže, hodila je ale trochu prudceji než myslila a zasáhla je všechny. Moje mínění jest, že netřeba psáti o oněch sou- řadících se postavách se schýlenou hlavou a naduřelým červeným no- sítkem, vždyť každý tak dobře je zná. A koho jiného měla pani ta na mysli, než ona politováníhodná individua? Což je však platno na- pravovati takové ubožáky, když vlastní rozum jich nenap- raví? Zajisté že oné pani nena- padlo reformovati člověka, který již do saloonu, vypije si svou skle- nicei a jde zase klidně dále po své práci. Píti musí každý. Co a jak pije, o tom rozhoduje každý sám, neb všem lidem dal Bůh rozum a svobodnou vůli, žel jen, že mnozí lidé těchto darů zneužívají. Tak i já bych toho prvního daru nezne- užil. Než raději o předmetu tom již přestanu a radim tak i mnohým jiným, neb "čeho mnoho, všechno škodí." S přátelským pozdravem
Ed. E. Spialer.
— "Česko-Americký Venkov", jediný hospodářský sborník v A- merice. Pište si o člele na ubá- ku pod adresou: Česko-Americký Venkov, 1417-19 No. 13th Str., Omaha, Neb.